

ת"פ 56943/01/14 - מדינת ישראל נגד י' ל'

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 56943-01-14 מדינת ישראל נ' בן שלוש ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

נגד
י' ל'

ב"כ המאשימה: עו"ד הילה כהן

ב"כ הנאשם: עו"ד איתי רוזין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר**, לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין. התשל"ז - 1977.
ב. **סימון טובין**, לפי תקנה 60(א)(1) לפקודת סימני מסחר [וסח חדש], תשל"ב 1972 (להלן: "פקודת סימני מסחר").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן (אישום שלישי), במהלך שנת 2008 יצר מוריס בן שלוש (להלן: "בן שלוש") קשר עם הנאשם והציע לו לארוז עבורו כדורי ויאגרה וסיאליס מפרים, כדי שייחזו להיראות כתרופות מקוריות והנאשם הסכים. במסגרת ההסכם בין השניים נהג בן שלוש להיפגש עם הנאשם ולספק לו במשך שלושה חודשים כדורים מפרים של ויאגרה וסיאליס בתפזורת וכן את הלוגו של התרופות כדי שזיוף האריזות יהיה מדויק ככל שניתן. **לשם ביצוע עבודת הזיוף, פנה הנאשם לאחרים לצורך הכנת אריזות הכדורים ולבתי דפוס לצורך הדפסת הלוגו המזויף. הנאשם יחד עם אחרים ארזו את הכדורים המפרים באריזות מזויפות אשר יוצרו למטרה זו. עם סיום האריזה מסר הנאשם את הכדורים המפרים כשהם ארוזים באריזה המזויפת לבן שלוש או מי מטעמו עבור תשלום. באופן המתואר ארז הנאשם 10,000 כדורים מידי חודש. בין היתר, עובר ליום 24.10.10 מסר בן שלוש לנאשם כ- 4,000 כדורי ויאגרה מפרים בתפזורת כדי שיארזם טרם הספקתם ללקוחות. ביום 25.10.10 העביר הנאשם שלושה קרטונים של כדורים מפרים כשהם ארוזים באריזות מזויפות לידי אשה מטעמו של בן שלוש והיא העבירה לו כדורים נוספים בתפזורת לצורך אריזתם וכן שילמה לו במזומן עבור אריזת הכדורים המפרים. בנוסף, ביום 27.10.10 בחיפוש בביתו של הנאשם, בבית אימו, ברכבו וכן בבית דפוס נתפסו 3,399 כדורי ויאגרה מפרים וכן 849 כדורי סיאליס מפרים.**

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה לעונש שלא יפחת מ- 12 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 4.3.15, הנאשם כבן 57, גרוש ואב לשלושה ילדים. בנו הבכור סובל מבעיות התנהגותיות ובריאותיות ונזקק לעזרה ותמיכה אינטנסיבית. רק לאחרונה החל הבן להתייצב מבחינה רגשית ותפקודית כאשר בין השאר משגיח עליו הנאשם במסגרת עבודתו בעסק העצמאי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כחייל קרבי בחטיבת "הצנחנים", והשתתף במלחמת לבנון. מאז שחרורו עבד בעבודות שונות כעצמאי. במעורבותו בעסקים שונים נקלע לחובות כלכליים משמעותיים אותם קשר להשקעות כושלות בבורסה. עם זאת הצליח לאורך השנים להחזיר את רובם, אך הוכר כמוגבל אמצעים. הנאשם תיאר כי סמוך למועד ביצוע העבירות חלה נסיגה במצבו הנפשי על רקע הידרדרות כלכלית. לדבריו פנה לטיפול פסיכיאטרי ונטל טיפול תרופתי אשר הטיב את מצבו. ברם, ממידע שהתקבל מהפסיכיאטרית שטיפלה בו עולה כי מצבו אינו יציב, סובל מדיכאון חריף, מתקשה בתפקוד, וכן כי עלה קושי בהתאמת טיפול תרופתי. ביחס לעבירות תאר הנאשם הכרות עם הנאשמים האחרים באופן מזדמן ומקרי. לדבריו בשל ניסיון קודם שלו כבעל בית דפוס, היה בעל קשרים ויכולת לקדם הפצה בלתי חוקית של התרופות המזויפות. לדבריו ביצע את העבירה על רקע מצוקה כלכלית בה היה שרוי ורצונו להפיק רווח מהיר. לא סבר כי מסכן את הסביבה וגם כיום טוען כי מדובר בטיפול תרופתי לגיטימי. שירות המבחן התרשם כי אין המדובר בנאשם בעל קווי אישיות עברייניים. יתכן שברקע להתנהגותו משקעים רגשיים המתבטאים בין השאר בקשייו בניהול עצמי ובקושי בהתבוננות בקשייו ובהתנהגותו. לאור הנתונים האישיים החיוביים ומחויבותו למשפחתו המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל אשר עלולה לפגוע במצבו הכלכלי והרגשי ובתא המשפחתי, ולהסתפק בעונש של צו של"צ, מאסר על תנאי וכן קנס שלא בשיעור גבוה.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד גבי פאר, תיק זה הינו חלק מפרשה גדולה יותר שהמעורבים בה הובאו לדין הן במסגרת תיק זה והן במסגרת תיקים אחרים שנשמעו בפני מותבים שונים. המדובר בפרשה שטיבה הפצת תרופות מזויפות מסוג ויאגרה וסיאליס. ויאגרה וסיאליס הם תכשירים חוקיים המיועדים לאין אונות כאשר השימוש בהם מחייב בדיקת רופא, וכן מרשם רפואי. הכדורים אינם מיועדים לכל אחד והם אסורים לחלקים מסוימים באוכלוסייה כגון קטינים, אנשים הסובלים מבעיות לב או מלחץ דם גבוה. הכדורים, בשימוש לא נכון, עלולים לגרום לנזקים רבים כגון עיוורון ואף למוות. לא כל שכן כאשר מדובר בכדורים מזויפים. עניינו של נאשם זה במדרג החומרה הינו בינוני ומכאן גם נגזרת עתירה המאשימה לעונש. הנאשם הינו חוליה מרכזית בשרשרת הפצת התרופות. הוא קיבל לידיו כ- 30 אלף כדורים והוא שהביא לכך שהכדורים המזויפים יחזו להיות אמיתיים וזאת כאשר ידע כי מדובר בכדורים מזויפים. הנאשם פעל יחד עם אחרים תקופה ארוכה של מספר חודשים, תוך תכנון מוקדם ובמטרה לעשיית רווח כלכלי קל על חשבון בריאות הציבור. הנאשם אינו שליח ומעשיו אינם שוליים, אלא היה חוליה מהותית והכרחית ובלעדיו לא ניתן היה לשווק את הכדורים. מערכת ההפצה המסועפת פגעה לא רק בבריאותם של הלקוחות אלא אף בזכויות הקניין של חברות התרופות בעלות סימני המסחר.

הערכים החברתיים שנפגעו הינם בריאות הציבור, פגיעה במדינת ישראל אשר חתומה על אמנות בינלאומיות על פיהן היא מחויבת להילחם בהפרת זכויות הקניין וכן פגיעה כלכלית בבעלי הזכויות וסימני המסחר. הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית הן בשל הכמויות הגדולות שנמכרו למען בצע כסף והן בשל העובדה שהכדורים נחזו להיות אמיתיים. מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על מגמת החמרה ובהשתת עונשי מאסר מאחורי סורג וברית. מובן כי עונש מאסר יהיה פגיעה בנאשם ואולם, לאור העובדה כי אין המדובר במעידה חד פעמית, אלא בתעשייה של ממש על בית המשפט להעדיף את האינטרס הציבורי שגובר על שיקוליו האישיים של הנאשם. תסקיר שירות המבחן הינו חסר ושטחי, הנאשם מצמצם מאחריותו, תולה את ביצוע העבירה בגורמים חיצוניים, אינו לוקח אחריות על מעשיו, ממוקד רק בחשש שיושת עליו מאסר ונוטה להקל בחומרת מעשיו. על כן לא ברורה המלצת שירות המבחן כאשר הנאשם לא עבר כל טיפול ואף מתנהל לאורך שנים באופן לא יציב תוך משיכה לרווחים מהירים וקלים. באשר לחלוק הזמן ממועד ביצוע העבירות, מדובר אמנם בעבירות משנת 2010, אולם זהו תיק רחב היקף, בו נחקרו חשודים רבים ובסופו של יום הוגשו 3 כתבי אישום נגד 8 נאשמים. נערכו שימועים לכולם ונדרשו הליכי חיסיון. על כן לא מדובר בשיהוי המצדיק הקלה בעונש. אשר על כן עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר של 12 חודשים לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי נוכח העבודה כי מדובר בעבירות כלכליות.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד איתי רוזין, הנאשם בן 57 ללא עבר פלילי ואב לשלושה ילדים. הודה והורשע בכתב אישום אשר תוקן בצורה משמעותית. הנאשם הודה במשטרה באופן מיידי ופרש בפני השוטרים את כל הפרשה. הנאשם קיבל מבן-שלוש כדורים בתפזורת, הוא הלך לשני אנשים שזהותם ידועה למאשימה, אחד יצר את האריזה והשני את הלוגו והנאשם ארז את הכדורים ומסר חזרה לבן-שלוש. נגד השניים הללו לא הוגש כתב אישום. העובדה שלא הוגש נגד השניים האחרים כתב אישום מבססת טענה לאכיפה בררנית שיש בה כדי להשפיע על מתחם העונש. נתון נוסף שמשפיע על המתחם הינו השיהוי. העבירות בוצעו בשנת 2008, ומדובר על שיהוי של 7 שנים. הנאשם העומד היום בפני בית המשפט אינו האדם שהיה לפני 7 שנים. טענת המאשימה כי השיהוי נגרם מריבוי נאשמים דינה להידחות שכן לנאשם אין קשר לתיקים האחרים או לנאשמים האחרים, מלבד בן שלוש עימו היה לו קשר למשך שלושה חודשים בשנת 2008. כתב האישום הוגש בשנת 2014, ללא כל סיבה מוצדקת לשיהוי. למרות הניסיון להציג את הנאשם כבעל מעמד מרכזי, הנאשם ביצע אריזות של כדורים ב-3 הזדמנויות בלבד. הוא פעל במשך 3 חודשים כאשר הפרשיה נמשכה על פני 4 שנים. מכאן ניתן ללמוד בבירור כי הנאשם אינו מרכזי כפי שטענה המאשימה והוא אינו עומד מאחורי כל אריזות של הכדורים בפרשה. הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם אינו הערך החברתי שנפגע בגין כל המעשים בפרשה. הנאשם לא הפיץ ולא מכר כדורים. הערך החברתי שנפגע הוא שזיפו סימני מסחר וסימון מוצר. הנאשם ללא עבר פלילי, מדובר בעבירה שבוצעה בתקופה בה היה במצב נפשי לא פשוט (נ/1 ונ/2) ובמצב כלכלי בעייתי (נ/4). שירות המבחן נפגש עם הנאשם והתרשם שמדובר באדם ללא דפוסים עבריינים. לנאשם מצב משפחתי שאינו קל (נ/3) על כן עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש של צו של"צ.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים

עמוד 3

המצדיקים סטייה מן המתחם - שיקום או הגנה על הציבור; בשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

9. כתב האישום מתאר מספר מעשים אשר מהווים חלק מאותה מסכת עבריינית ויש לראותם כאירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם בריאות הציבור, קניינם של בעלי סימני המסחר וכן תדמיתה של מדינת ישראל המחויבת באמנות בינלאומיות בשמירה על סימני המסחר.

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני וזאת לאור העובדה שלנאשם היה חלק משמעותי במערכת הפצה מתוחכמת אשר פעלה בשיטתיות כדי להפיץ כדורים מפירים לכל דורש עבור בצע כסף, מבלי לתת את הדעת לנזקים העלולים להיגרם עקב כך. חלקו של הנאשם היה קבלת הכדורים המזויפים בתפזורת ואריזתם באריזות מזויפות אשר נחזות להיות מקוריות. עם זאת, הנאשם אינו הגורם הדומיננטי בביצוע העבירות.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירות לפי פקודת סימני המסחר (בחלקם בעבירות חמורות יותר) הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ (מח' ת"א) 23304-01-10 **איילון נ' מדינת ישראל** (7.6.10) התקבל ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בשורה של עבירות הקשורות במכירה והפצה של כדורי סיאלים וויאגרה מזויפים במחזור של כ- 3.5 מיליון ש"ח. הנאשמים רכשו אלפי כדורים מזויפים ומכרו אותם לרשימת לקוחות באמצעות האינטרנט. ביהמ"ש הקל בעונש נוכח תיקון בכתב האישום והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב. בעפ"ג (מח' חי') 13579-10-14 **שושנה נ' מדינת ישראל** (25.11.14), נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע במכירה בכ- 15 הזדמנויות של כדורים מזויפים מסוג ויאגרה, סיאלים וליטרה בחנות שבבעלותו ובהחזקה של כ- 100 כדורים כאמור. הנאשם יליד 1939, נעדר עבר פלילי, עבד בהתנדבות במשטרה, נידון ל- 3 חודשי עבודות שירות וקנס כספי על סך 20,000 ₪.

ג. בת"פ (ק"ג) 27644-10-13 **מדינת ישראל נ' דוד** (24.3.14), הורשע נאשם בשישה אישומים של הפצת כדורי סיאלים וויאגרה מזויפים, בין היתר גם לסוכני משטרה, תוך שימוש ברשת הפצה. לחובתו שתי הרשעות קודמות. הוטל עליו במסגרת הסדר טיעון 15 חודשי מאסר, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (ת"א) 3187/08 **מדינת ישראל נ' עודי** (27.5.10) הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקה והפצה של כדורי ויאגרה וסיאלים מזויפים, הנאשם אף מכר כדורים מזויפים לשוטר סמוי ונתפס כאשר הוא מחזיק בדירתו קרוב ל- 18,000 כדורי ויאגרה מזויפים. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות וכן קנס בסך 20,000 ₪.

- ה. בת"פ (ת"א) 10037-07-11 **מדינת ישראל נ' פטלביץ** (12.9.13), הורשע נאשם בהחזקה והפצה של כדורי סיאליס וויאגרה מזוייפים. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל למשך 12 חודשים. אולם בשל שיהוי בלתי סביר בהגשת כתב האישום (4 שנים) העמיד בית המשפט את הרף התחתון של המתחם על של"צ ומאסר על תנאי. נידון למאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.
- ו. ת"פ (ת"א) 36231-11-09 **מדינת ישראל נ' הושיר** (24.2.11), הורשע נאשם בעבירות על פי פקודת סימני המסחר ופקודת הרקחים. הנאשם סייע למכור כדורים לשיפור האונות המינית שהפרו סימני מסחר. הנאשם ללא הרשעות קודמות נידון ל- 3 חודשי עבודות שירות.
- ז. ת"פ (ת"א) 7995-07 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (2.2.10), הורשע נאשם בזיוף של 20,000 אריזות מזויפות של ויאגרה וסיאליס. לחובת הנאשם הרשעה אחת. נידון ל- של"צ בהיקף של 300 שעות ועונשים נלווים.
14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
- א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; הנאשם קיבל לידי כדורים מפרים בתפוזת ופנה לשני אחרים, שהינם בעלי בית דפוס, כדי שייצרו אריזות ולוגו מסחרי הנחזה להיות אמיתי. בהמשך ארז את הכדורים המפרים כך שנחזו להיות אמיתיים והעבירם תמורת תשלום לבן שלוש. אין ספק כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם.
- ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנזק שעלול היה להיגרם לבריאות ציבור הלקוחות ממעשיו של הנאשם הינו רב. הנאשם יצר מצג שווא לפיו הכדורים נחזו להיות אמיתיים. כדורים אלו, עלולים לגרום נזק למשתמשים בהם בפרט בהעדר כל פיקוח רפואי.
- ג. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם היה חלק משרשת להפצת כדורים מזוייפים בה לקחו חלק אנשים נוספים אשר שימשו בתפקידים שונים. חלקו של הנאשם היה אריזת הכדורים באופן שהאריזות נחזו להיות מקוריות וזאת למשך תקופה של שלושה חודשים.
- ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את המעשים על רקע קשיים כלכליים ולצורך רווח כלכלי מהיר.
15. עוד יש לתת את הדעת ל**שיקול האחידות בענישה**, וזאת בשים לב לכך שנאשם מספר 3 בכתב האישום, אברהם כהן אשר הורשע באישום אחד של מכירת כדורים מפרים בשטחי הרשות הפלסטינית על פני תקופה של חודשיים נידון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות וקנס בסך 10,000 ₪. נאשם אחר בפרשה, רועי פאר, אשר נדון בת"פ (רמ') 58975-01-14 **מדינת ישראל נ' פאר** (6.7.15) וחלקו היה גדול משמעותית מחלקם, באשר הוא הקים עסק להפצת תרופות מזויפות, רכש כמויות גדולות של כדורים, אריזות ועלוני צרכן מזויפים, פרסם מודעות דרושים, גייס עובדים וצייד אותם בסחורה הרלוונטית ובמחירון ושיווק את הכדורים המפירים באמצעי שיווק שונים במשך כ- 10 חודשים ונידון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות וקנס של 150,000 ₪. על גזר דינו הוגש ערעור המדינה. טרם נגזר דינם של שאר הנאשמים עמו בפרשה זו.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-3 חודשי עבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1972, נעדר הרשעות קודמות, סובל מבעיות נפשיות וכן מבעיות כלכליות. הנאשם אב לשלושה ילדים, חלקם סובלים מבעיות בריאותיות שונות. הנאשם הודה, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות יפגע ללא ספק בנאשם ובמשפחתו. כמו כן יש לתת את הדעת **לחלוק הזמן ממועד ביצוע העבירה**, העבירות בוצעו בין השנים 2008-2010, ברם כתב האישום הוגש רק בשנת 2014. המדובר בשיהוי משמעותי גם בנסיבות בהן היו מעורבים נאשמים נוספים ונדרשו פעולות חקירה נוספות. כתב האישום הינו אמנם רחב היקף וכולל חומר ראיות רב ואף נדרשו הליכים מקדימים לא מעטים בטרם ניתן היה לגבשו. עם זאת, מדובר בשיהוי ניכר של כ-4 שנים בהגשת כתב האישום אשר רובץ לפתחה של המאשימה, ויש בשיקול זה כדי לתמוך בעתירת ההגנה שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בחלוף זמן כה רב לאחר ביצוע העבירות, וזאת בפרט כאשר מאז ביצוען לא שב הנאשם על מעשיו.

בית-המשפט העליון חזר ושנה כי לשיהוי בהגשת כתב האישום קיימת השפעה מהותית על העונש המושת על הנאשם. במקרים קיצוניים יעלה הדבר עד כדי "הגנה מן הצדק" לכל הפחות לעניין הענישה. כך למשל, בע"פ 4434/10 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (8.3.11) קבע כב' השופט ס' גובראן כדלקמן:

"שאלה מורכבת יותר ורבת פנים היא מהי הנפקות של שיהוי משמעותי בניהול ההליך הפלילי, ובמקרה דנן, בהגשת כתב אישום, ללא כל הצדקה עניינית והסבר מניח את הדעת. כיום נראה בית קיבול משפטי אפשרי לסוגיה זו הוא בדמות המוסד המשפטי של "הגנה מן הצדק"... ברור הוא שאין בפנינו מקרה המצדיק את ביטולו של כתב האישום... אולם לשיהוי ממושך בהליך הפלילי, ובין היתר בהגשת כתב האישום, יש לתת משקל בשלב גזירת הדין, ודברים אלו נקבעו במשפטנו מקדמת דנא (ראו ע"פ 1/52 דויטש נ' היועץ המשפטי לממשלת ישראל, פ"ד ח, 456, 472 (1954))." יש להבחין בין מישור קביעת האחריות למישור גזירת העונש" (פרשת הורוביץ, פסקה 336). "בית משפט זה כבר פסק לא אחת, כי עינוי דין כגון זה יש בו כדי להשפיע במידה ניכרת על העונש, המושת על הנאשם" (ע"פ 786/84 מדינת ישראל נ' הלוי, פ"ד לט(2), 714, 717 (1987). ראו גם ע"פ 3821/08 שלומוב נ' מדינת ישראל, פסקה 33 לפסק הדין (טרם פורסם, 27.11.2008))."

במאמר מוסגר יצוין, כי במקרה דומה של שיהוי של כ-4 שנים בהגשת כתב האישום, סבר בית-משפט השלום בתל-אביב (כב' השופט צחי עוזיאל) כי יש בכך כדי להצדיק אף חריגה ממתחם העונש ההולם (ר' ת"פ 10037-07-11 **מדינת ישראל נ' פטלביץ** (12.9.13)).

19. עוד נתתי דעתי לטענת ההגנה לאכיפה בררנית, אולם לא מצאתי כי היה בהתנהגות המאשימה כדי להקים הטענה כאמור. המאשימה אמנם ידעה על זהותם של האנשים אשר סייעו לנאשם לארוז את הכדורים ולזייף את הלוגו ואולם כפי שהבהירה המאשימה לא היו בידה ראיות לכאורה ליסוד הנפשי של אותם אחרים ומכאן שלא היה ביכולתה להעמידם לדין.

20. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתנהלותו של הנאשם ברצונו להשיג רווחים כלכליים מהירים ובהעדר הפנמה של חומרת הנזק שיכולה היתה להיגרם ממעשיו.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאשר שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

הקנס הכספי

22. המדובר בעבירה אשר בוצעה למטרת רווח כלכלי ועל כן ראוי להשית קנס כספי משמעותי תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. בעבירות מרמה ובעבירות אשר נוגעות לזכויות יוצרים או לסימני מסחר, כמו גם בעבירות "צווארון לבן" אחרות, קיימת הצדקה להטלת קנסות משמעותיים משיקולי הלימה והרתעה כאחד. בהקשר זה מן הראוי לתת את הדעת להוראת סעיף 60(א) לפקודת סימני מסחר אשר קובעת את העונש המרבי לעבירה זו, לצד שלוש שנות מאסר, קנס פי שבעה מהקנס המקורי האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שהינו 226,000 ₪. כלומר הקנס המרבי בגין עבירה של סימון טובין לפי פקודת סימני מסחר הינו של 1,582,000 ₪.

23. הנאשם הרוויח מן העבירות סכומי כסף משמעותיים, ומן הראוי להטיל עליו קנס אשר יהיה בו כדי להוביל לתוצאה שבו ביצוע העבירה לא יהיה משתלם לנאשם. ראויים לעניין זה דברי כב' השופט (כתוארה אז) מרים נאור בע"פ 7972/11 **יעקב נ' מדינת ישראל** (1.11.12):

"המערערים, כל אחד בנפרד, הפיק רווח כספי מהמעשים. על עבירות שיש עמן רווח כספי ראוי בדרך כלל להטיל קנס שלמצער יוציא את בלעו של העברין מפיו ויהפוך את העבירה ללא משתלמת. כך נעשה במקרה זה וכך ראוי שייעשה".

24. בהקשר זה יש לציין כי על-פי סעיף 40 ח' לחוק העונשין, אשר התווסף במסגרת תיקון 113 לחוק, כאשר "קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40 ג'(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם". כלומר, בניגוד לרכיב המאסר, שבו מתחם העונש ההולם נקבע על סמך נסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה, ואילו נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הינן בעלות השפעה בתוך המתחם בלבד, הרי שבנוגע לקנס, מצבו הכלכלי של הנאשם, שהינו בגדר נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, משפיע על קביעת מתחם עונש הקנס ההולם. הטעם לכך נעוץ בעקרון ההלימה, שהינו העיקרון המנחה בענישה, על-פי תיקון 113 לחוק העונשין. כלומר, כדי להביא להלימה בין חומרת מעשיו של הנאשם לבין הפגיעה שתיגרם לו בעונש שיוטל עליו, כלומר "לתת לרשע רע כרשעתו", הרי שמתחם עונש הקנס ההולם לאדם עשיר צריך להיות גבוה יותר ממתחם עונש הקנס ההולם לאדם עני. כך יקבל כל נאשם את הגמול הראוי לו עקב מעשיו.

25. במקרה זה, מתחם עונש הקנס ההולם, בהתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים (נ/4), הינו החל מ - 5,000 ₪ ועד ל- 50,000 ₪.

26. בנסיבות אלה, מן הראוי להטיל על הנאשם קנס כספי משמעותי, אשר יהיה בו משום מענה עונשי הולם ומרתיע למעשיו של הנאשם. כמו כן נתתי דעתי לקנסות אשר הוטלו על מעורבים אחרים בפרשה (רועי פאר קנס בסך 150,000 ₪; אברהם כהן קנס בסך 10,000 ₪).

סוף דבר

27.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 1.11.15.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- ג. קנס כספי בסך של 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.16 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.